

**Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Hapanta
Ta Hellēnisti Heuriskomena**

Origenes

Coloniæ, 1685

Ex Origenis Commentariis In Exodus. In illud: Induravit Dominus cor
Pharaonis. Eodem Interprete.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79842](#)

COMMENTARIA IN EXODUM.

17

P. 2. Oct. 5, 19

A Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non jam poterunt quod de universo mundo acceperant, hoc est de iis quae in toto mundo sunt, praesertim secundum tentationes suas demonstrare: de eodem enim dictio[n]em ut pluram significantem per vestigare necesse est. Ambiguitatis autem perveriarum expositionum interpunctionis & sexcentorum ejusmodi exempla non pauca reperiunt, qui id studebit. Sed haec per digressionem, ut ostenderemus ita nos quoque existimare perneciariam illis esse, qui volunt in intelligentia divinarum Scripturarum B veritatem tenere, nec labi, liberalium artium scientiam, quibus nobis opus fuit, ut inveniremus, quo differant illa, que scripta sunt: In principatum noctis, &c: Vt praesentem dici & nocti.

ΕΚ ΤΩΝ ΩΡΙΓΕΝΟΥ ΥΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟΝ. EX ORIGENIS COMMENTARIIS IN

ΕΙΣ ΤΟ
Εολήσεις κύριε Θεών καρδίαν Φαρεώ

In illud: Induravit Dominus cor Pharaonis.

Eodem Interpretate.

Ε Συλήνης ἢ κύνεις τὸν καρδῖον Φα-
ραώ, οὐ τόχον ή θελήθη ἐξ αποστολῆς αὐτοῦ.

CINDURAVIT autem Dominus cor Pharaonis, & noluit dimittere ipsos. Verba illa toutes in Exodo repetita: *Induravit Dominus cor Pharaonis.* &c; *Ego indurabo cor Pharaonis,* Lectores fere omnes turbant, tum qui Scripturae non credunt, tum qui se credere profitentur: non creditibus enim, id quoque cum aliis multis, non credendi causa esse videatur, quia de Deo indigna Deo dicuntur. Indignum autem Deo est, duritatem efficere in corde cuiusquam, & efficere duritatem, ut quis resistat voluntati ejus qui indurat: & quomodo, inquit, absurdum non est, quædam facere Deum, ut quis ejus voluntati non parereat, eò niempe quod nolit morigerum habere mandatis suis Pharaonem. Iis autem qui credere putantur, non levis controversia exoritur ex his verbis: *Induravit Dominus cor Pharaonis.* Qui enim credunt, Deum non alium esse à mundi opifice, sentiunt Deum auctoritatem sua, quem vult, miserari; & quem vult, indurare, cum causa nulla sit, cur hujus misereatur, alius ab eo induretur. Alii qui potiorem sententiam sequuntur, alia multa Scripturae sensa sibi abscondita esse dicunt nec se ideo à recta fide averti: Unum vero ex absconditis ipsam quoque esse rectam & veram Scripturæ rationem. Terti quidam altum

αὐτοῦ. ἐπειδὸν δὲ τοῖς φερεμένοις, φασὶ πολλὰ καὶ ἄλλα κεκυφθεῖ τὸ γράφης
αὐτῆς νοήματα, καὶ τοῦτο διό τὸ μέγας πίστις τούτου θεοῦ. ἐν δὲ τῷ διποκεκυμένῳ
τοῦτον καὶ τὸν τοῦτον * αὐτῆς τὸ γράφης ὑπὸ λόγου· διὸ δὲ, ἐπειδὸν θεον φάσκοντες τοῦτον

ORIGENIS

esse Deum ab opifice, & justum esse volunt, sed non bonum, stulte id quidem & impie, cum iustitiam à bonitate separant, & à iustitia bonitatem; qui etsi hoc dicunt, opinioni sua contraria de justo Deo admittunt, nimis durare ipsum cor Pharaonis, & eum sibi facere immorigerum, atque repugnantem. Si enim is est justus, qui pro dignitate unicuique tribuit, & iis, qui ex se meliores vel detersores evaserint, reddit quæ unicuique ipsorum novit esse idonea: quomodo iustus est, qui gravioris peccati causa Pharaoni fuit? Sed non simpliciter causa, sed in quantum ea quæ illi suscepimus adjuvit, ut fieret ipse iustissimus: qui enim indurationem cordis Pharaonis ad nullam referunt dignam justo Deo voluntatem, nescio quo pacto iustum Deum, etsi ut exponitis velint, ostendere possint, qui indure cor Pharaonis. Quare igitur di sunt in iis quæ ad hunc locum faciunt, ut velexplicant, quomodo iustus induret, vel dicere audeant, quia indurit, malum esse officem: vel cum demonstrare non possint iustum aliquem indure, nec eo procedere audeant, ut opificem malum esse dicant, ad aliam viam configiunt, qua explicit: *Induravit dominus cor Pharaonis;* & desinat ex eo quod verba intelligere se putant, proprias de justo Deo sententias tollere. Denique quicquid à dictione objectum fuerit, de eo dubitare se fatebuntur. Hæc igitur de Deo in proposita questione sint lacitata. Quoniam autem ad locum de natura, qui aliquos existimant in perditionem & interitum esse factos, & hæc scilicet adducunt, probari sententiam suam iis verbis: *Induravit dominus cor Pharaonis:* age & de his istos interrogemus. Qui conditus est in interitum, nihil unquam boni facere potest, cum ipso ad honesta rendenti natura ipsa repugnet. Quid ergo opus est Pharaonem, filium, ut dicitis, interitus, à Deo indurari, ne populum dimittat? si enim non forenduratus, dimisisset, de illo igitur modo respondeant. Quid fecisset Pharaon, nisi fuisset induratus? si enim dimisisset non induratus, non erat perdita natura; at si non dimisisset, nihil necesse erat ipsius cor induari: nec enim dimisisset, etiam non induratus. Quanam autem actione & vi in principalem ejus facultatem ipsum induravit? & quomodo eum accusat, dicens: *Quia non obtemperas mihi, ecce ego interficiam omnia primogenita tua,* & cognoscunt omnes Egypci, quia εὐθέων τοῦ Θεοῦ, ἵνα μὴ διστέλη τὸν λαόν; εἰ γὰρ μὴ ἐσκηρύχθει, ἀπέστελνε μὴ σκηρυχθεῖσι, εἰ γὰρ μὴ απέλνε, φύσεως διπλλυμένης. εἰ γὰρ μὴ απέλνε, φέρετον τὸ σκηρυχθέντα απέτην καθεῖται, ὅμοιος γὰρ εἰδιπέλνεται μὴ σκηρυχθεῖσι. ποτὲ εὑρέθην ὁ θεός φέρεται τὸν πειράτην απέτην σκηρυχθενταί αὐτόν. (Ἐπών αὐτοναπά) λεγων αὐτῷ ὡν απέβεις μοι, μετὰ τοῦ απότητος πειράτην σφε, ἐγνωστον, γὰρ φυσι, πάντες οἱ Αἰγυπτίοι ὡν εἴδει εἰμι κύριος, οἱ διάτο-

COMMENTARIA IN EXODUM.

19

τὸν νομοῦ οὐρανὸν χαλεπῶν ἐπαγόμενὸν αὐτοῖς, ιναγνῶστον τὸν θεον. ὃν τὸ Μακκαβαϊκοῖς, Τι-
σθέν περιέτα. ὡνταλῶ τέος ἐντυχα-
νοῦσας τῆδε τῇ βίβλῳ, μη συστέλλεται διε-
τος συμφοράς, νομίζειν ὃ τα γνόρημα μη
ως ὀλεθρον, ἀλλα τος παρέσιαν Εγγύ-
νος ιππονένα. καὶ γὰρ τοι πολὺ χερον
ἴσθια μωσεοντας, ἀλλα οὐδιώς στεπτειν
ἔπιπλον, μεγάλης διεγερσίας εἰς οπικειον
εγγύη καθάπτει τὴν ἀλλων ἐνθνον αιμαρψι
μακεδονικήρ δεσπότων, * ὡς εἰς τέλος
* αἵρετον αιτών τῷ αἱμαρτημάτων ὑπε-
ρογ αὐτες ἐκδικη. ἔτω καὶ ἐφ ἡμῖν ἔχειν
παρδίσιον ὃ μη συμφοράς, τοι εγκαταλέ-
πει τὸν εἴας λαόν· εἰ γὰρ τὸ Πτολεμαῖον Πτολε-
μίοις δια τα αἱμαρτημάτα, μεγάλης διεγε-
ρσίας εἰς οπικειον, Πτολεμόρφος καὶ οὐ Φαραω
μη τὸ ἐπιλησθαντας αὐτος τοις καρδιαν, καὶ
καλαζόρφος ἀμα τῷ λαος αὐτος, οὐδεὶς εἰ μη
εγγύη ματίου Πτολεμαῖον, μηδὲ τὴν * αὐτος
καὶ ιδιων καρδιαν· οἰοντες τὸ θεον μητηρας γανόντας
καὶ τὸ Πτολεμαῖον τοις καρδιοις ὁδασιν, ἐπιτέλ-
λει τοις εἰδας τοι σολομῶν πολατομια
τοι δια τα αἱμαρτημάτα εἰς αἴβενη, ιαν νη,
καὶ δοπινεαν δια τα επιλεγομένα αὐτος
καλάσεως καὶ εασταί, δια τὸ Κτισθεν τὸν
ἀπεληφνημα αἰτην, μη τοι τὸν διθύεν αἱματα-
γόνον, ἔτω οὐ ιησεις καὶ πάταν ἀπειλειν, ξότο
τετραειδῶν γραφῶν καὶ διπλο τὸν εὑρετίας τὸν
το μεγέθος, καὶ τάξεως τῷ δημητρευμάτων
τοι τοις εἰδας τοι επιστολας, καὶ τοι
μη επελόμενα. τα τρεπομενα, καὶ τασσανία,
ὡς ενὸς οντος καὶ τὸν εἴπειν τοι πάντα τοι πατει
το καὶ τοι σωτηρίος ιησος αγαθων καὶ δικαιω,
καὶ θρα, τὴν τοι ποποιον τοις γραφασ ἀ-
γνώσιον ομεια, τοι μηδικεια πολαζα-
σθεος, το οφει, το δικαιω, εγγέτη τον τοχὸν τοι-
νονθετες ει τοις γε νοιης ἔχοντον διπλοτην.
καὶ τὸν εφαμιδον, μη τοι ἀγαθοτηι αὐτος, τοι
καὶ δικαιωμα, καὶ οφει τοι επειρημα, τοι
τοι τοι διδομενον. τοιαντα τοις εἰδας τοι
ιστονθεια, τοι εστεστειτον τοι ψυχης ὁλόσος έθεσις οδοις θερεπειας ζεγμενος ποικιλωτας η σεμο-
διας τοι τοις κακως ἔχοντας η επικαιειστας. το γρ θερεπειας οδον, αι μεν εισιν επιπλεον
αι το επιειλον πόνονς το εαστανεισποιοτος τοις εισιταν αισθανεισποιοτος τοις εισιταν
το μεν αιπειφανοντως γνει. οτε ι εχει τοις εισιταν
τοις εισιταν, το μη τοις ειπεν μονον αιψας αντι μαρτυριον η τοις εισιταν πλη-

C 2

卷之三

ORIGENIS

20

riorave remedia plus minusve populo adhibiti
ta in Scripturis legantur, quæque illi ad con-
versionem & emendationem contigerunt: in
bellis majoribus, vel minoribus, fame diuturniori, vel minus diutina. At dissentaneè,
Obit. 4. 26. tum puta, cum dicitur: *Non advertam ad fi-
lias vestras, cum se profligent, & ad conjuges
vestras, cum adulterabuntur.* Fortassis enim
multum remissos & effusos animos in iis
qua corpore & jucunda esse putantur, re-
linquit, donec satietate, qua maximè ap-
petunt, abjecerint, quasi ea velint evome-
re, nec ad ea, satiatæ nimis & gravissimis
peccatis exercitæ statim redditur sint: serius au-
tem curantur, qua non sunt veritas, ne in ea
ipsa iterum reciderent, quod malis absolutæ
statim tuiscent. Novit autem opifex Deus sin-
gularum affectiones, & ut ei convenit, solus
scienter ac perite medicinam facere potest, &
quod cuique congruit, & quando adhibere.
Atque ut in quibusdam corporis morbis, si
malum ad intima, ut ita dicam, penetraverit,
medicamentis quibusdam ad extimam super-
ficiem materiam attrahit medius, molestissi-
mas inflammations, tumores, & dolores
plures iis, quos antequam curaretur, sustine-
bat, afterens: ut fieri confuevit in iis quia
rabido cane morsum, & aliis quibusdam,
qui ejusmodi malis afficiuntur: sic Deum ar-
bitror occultam malitiam, qua ad intima ani-
mam penetravit, tractare. Et quemadmodum
de hujusmodi agroto medicus dicit, ergo in-
flammationes faciam in loco vulneris, & has
aut illas partes faciam ut intumescant, ut
graviorem abscessum faciant. Hæc dicentein
medicum si quis peritus audiat, non vitupe-
rabit, imo vero laudabit, qui hæc se facturum
minitetur: sed alius medicinae ignarus, dicit
alienum facere a professione medicorum qui
cum sanare debeat, ad inflammations & ab-
cessus rem deducat. Sic etiam exstimo Deum
Exod. 12. 38. dixisse: *Ego induabo cor Pharaonis: quæ scripta,
qui ut Dei oracula accipit, dicentis authori-
tatem reveritus approbat: & omnis qui queritur,
invenit, quomodo in his etiam Dei bonitatem
ostendat; apertius quidem ad salutem populi,
qui multis miraculis ad fidem adducitur. Se-
cundo in Ægyptiis, quicunque miraculis stu-
pefacti Hebreos fecuti erant: *Promisimus,* in-
quit, *populus multus Ægyptiorum una cum E-
ritis egressus est.* Arcanus vero & altius for-
tasse & ad Pharaonis ipsius utilitatem, qui
jam venenum non occultaret, neque cupidi-*

κέων ὡς θεος λογίων, Το μὴρ ἀξιομα τε λεγοντος την διπλόχεται, Σητών πᾶς
διεσπει, καὶ ἐν τοις ἀγαθοῖς τοῦτον τούτους τούτους γνωσθεῖσιν. Φανερωτερον μὴρ ἐπιστη-
ρίᾳ Ελασ, δια πλειόνων τούτους πιστούς μένει. Καὶ διάβολον φειτονίων, οσοι εμελοντα
γνωσθρα καταπληκτόμενοι αἰολοζεῖν τοις εἰσερχομένοις γνῶμοις, φησι, λαδος πολὺς τούτους
συνεξηλθεν αὐτοῖς, ἀπορρίστερον οὐκ εαθύτερον τίχα, καὶ επιτο οὐφελος γενέσθαι το φασι
οι επιδιοκρύπτοντι θνήσιν, εἴ τινεξιν συνέχονται, οὐκ εἰκονική εἰς ταύτην αὔγονται.

τίχα

22
Pharaonis duro & immorigero animo profecta sunt: at si causa est, non erat ille perdita natura. Est hoc quoque credendum, quod hinc petitis verbis usus Apostolus dicit: *An igitur quem vult miseratur, & quem vult inducat? Dices ergo mihi: Cur etiam succedit & voluntati enim ejus quis restitutus? quis est qui inducat & qui miseratur?* non enim alterius est misericordia, alterius inducere, juxta vocem Apostoli; sed unius & eiusdem. An igitur, qui misericordiam in Deo consequuntur, ejus sunt qui cor Pharaonis inducat; & fructu ipsius alius Deus fingitur, quam bonus, ipitorum etiam sententia, Deus, non solum misericors, sed etiam indurans, nec amplius fuerit, ut existimant, bonus. Hæc autem data opera pluribus sumus persecuti, adversus eos qui citra curam & disquisitionem, tantarum rerum sibi intelligentiam arrogant, & nostrorum simplicitatem insultant, & nisi omni urgent ac offendere conantur, neque ad ea quæ de Deo existimant, neque ad ea quæ de natura tradunt, sibi quidquam videri hunc quem habemus conferre sermonem: nos autem, quos multiplex ratio in hanc sententiam induxit, existimamus & dolorem & molestiam & laborem & castigationem quæ à Deo inferuntur, numquam contra eos esse; sed iis semper conduce re, qui patientur & gravissima quæ Deo tribui putantur nomina, furor & ira, arguere, & cetera, quæ ad eis pertinet. Remissa re

*P. f. 6. 2. & re & eruditio dicuntur, ut hic: Domine, ne
furore tuo argueris me, neque ira tua erudities me:
37. 2. cum is qui haec precatur, ore, ne opus ha-
beat reprehensione a furore Dei, & eruditio-
ne per iram ipsius, quasi futurum sit ut aliqui
furore Dei arguantur & ira ipsius erudian-
tur. Atque ut his dictis magis ac magis as-
sentiamur, è Novo quoque Testamento hu-
jusmodi testimonia petenda sunt, dicente Ser-*

Luc. 12, 49 vatore: *Ignem veni mittere in terram: atque uin-
nam jam arsifet*: nisi enim salutaris esf sit ignis
quem venit mittere in terram, & hominibus
salutaris, nunquam ea dixisset boni Dei Filius.
Enimvero & Petrus, qui verbo Aniam &
Sapphiram quod peccasset, Deo mentiti
non hominibus, interfecit; non id modo cu-
rans ut adificarentur qui in Christi fidem eo
viso religiosiores & magis pijs erant futuri; sed
& morientes: volens eos per repentina mortem
expiatos, nec opinantes corpore liberare:
qui & aliquid unde justificarentur, habebant.
quia vel dimidium bonorum suorum in usum
egentium dederant. Et Paulus eum, qui cum
Proconsule Sergio Paulo erat, dicto obca-
cans, per dolores & molestiam, ipsum ad pie-
1 Th. 13, 10 tatem convertit, dicens ipsi: *O plene omni dolo
& fallacia, fili Diaboli, hostis omnis iustitiae, non*

καν τὸ ἡμεῖον τὴν ὕστερην δεκάδαν εἰς τελευτήν τὸ δέκατον καὶ παλαιός ἐγένετο
ἀντιπάτω σεργίῳ παλιῷ τῷ λόγῳ τουφλῶν οὐδὲ τὸ πόνον ὃ πεπέραψεν εἰς θεοσέβειαν, λόγῳ
αὐτῷ ὁ πλήνες πονήτες δόλου καὶ πάσις φαῦληργίας, καὶ διαβόλου, εχθρῆς πάσις δικαρπούς;

COMMENTARIA IN GENESIM.

2

επαύτη διασέφων τοις ὁδοῖς κυρίων τοις θύβαις· οὐ γάρ εἰσιν εὔηγες τοις πυθόλεσ μη εἰλέπων τοὺς ἥπλους αὐτοῦ καρδούς· ποιὸν καρδούς; ή δέ στε ἐπικληθεὶς δια τοις ἀμαρτήμασι ταχέμεττε μεταπονοῦντος ζητεῖσθαι ἀμφοτέρων τοὺς ἥπλους ἰδεῖν καὶ τούτοις τοις τῷ σώμα, οὐα σέαγελον^τ ή δεῖσι
διαμητρίας ἐπι τῇ δημιαστρίᾳ * τῷ ὄψεων
αὐτοῦ τῷ Φυλίῳ, ὅπις ἐμετέλε περ δύων, ὃντας
θεοφεσίας ἀπλάκαι Δημάς, έ τριμορφία,
επι ταρπῶν τῷ Σατανᾷ, οὐα πατεριθότος μη
Ελασφριαν, τοσαπτότον τι πεπόνθατι τοις
πεπειρημένοις. καὶ οὐ εὐ Κορείθετοις γωνίαι
ἐπιτερεζεπτών, καὶ αὐτος τοσακάλον^τ τῷ Σα-
τανᾷ εἰς ὀλέθρον τοις ταρκούς, οὐα τὸ πνεῦμα Σωθῆ
ἐντοι οὐέρει Φυγεις. ε θαυμαστὸν δια τοις τοι
φει τον Φαεσι τον σκληρεωνίμυρον, καὶ ἐπι
τέλει τοις ταυτας κολαστοις τοις ε απλόρυρον διπο
δημοθητος οικονομοι^τ θεες ταυτας ιηνιεπτ
επιπειρωτος δια τετεγεν εγνωτω τοις έποικηνεκεντοις τοις καρδιαν Φαεσι εαν δη πις το
περι τοις θεον μιστεεσ τηρων, κεστηνονα, καὶ μινδαινας απεβειας ε φαποιμρα διεσικη, μη
μαρτυριον τοις δια τοις θεον γεραφον, οκενοις ματλον ζητησον.

Kai ēn ἀνθρώποις τοῖς ξένοις.

10

Et Alibi

Ad illum præterea locum hæc meditot;
nunquam quædam modum medici, eorum qui à
rabido cane morti sunt, virus in apertum ex-
trahentes, ne intus depascens hominem peri-
mat, graviorem faciunt sensum doloris & in-
flammationes: ita Deus abditam & inclusam
imis veluti animi medullis pravitatem medi-
cina sua foras extrahit, ut aperta & evidens
fiat, ut congruentem deinde curationem ad-
hibeat. Quo pertinere arbitror, hæc in Deu-
Dent.8,2,3
teronomio scripta: Et recordaberis universam
viam per quam deduxit te Dominus Deus tuus, an-
num jam quadragesimum in solitudine, ut affi-
geret te & tentaret, & cognoscerentur que in cor-
de tuo sunt; an foras mandata ejus, nec ne: &
affixit te & inedia fatigavit, & pavit te manna,
quod non noveras, neque noverant patres tui; ut
enunciaretur tibi quod non in solo pane vivet homo,
sed in omni verbo, quod procedit per os Dei, vivet
homo. Observa in his Deum premere & ten-
tare, ut dignoscantur quæ in cuiuscumque corde
sunt, ut quæ sint quidem, sed in profundo
recondita, quæ per angores & molestias in
apertum prorumpunt. Ejusmodi est, quod in
libro Job ei à Domino per turbinem & nubes
promittitur: Arbitris me aliam ob causam te-
cum esse collocatum, nisi ut iustus appareres;
nec enim dixit, ut fieres iustus, sed ut appa-

ORIGENIS

24

reres, cum talis etiam ante tentationes fuisses, Αὕτε γένετε, θύη δίκαιος, αλλά, ἵνα μάφαις
appareres autem in iis quæ accidissent.

Rursum in alio Tomo, in iisdem ad Exodus Commentarius.

Dicebat aliquis è nostris familiaribus, quod jam queritur molliens, sæpe bonos dominos patientes in delictis servorum dicere solere: Ego te perdi, Ego te improbum feci: hoc pœcto cum affectu quodam ostendentes honestatem & patientiam suam caussam videri attulisse, cur corum cresceret improbitas. Quomodo igitur, cum hæc dicuntur, cavillari quis potest, fasum esse dominum, sè servum improbum fecisse: sic quæ à bonitate Dei profecta sunt, quasi causa fuerint indurationis Pharaoni, cor Pharaonis indurasse dicuntur. Sed Apostoli verbis ad hunc modum lenientur: *An diuitias bonitatis ipsius & sufficiantias & patientia contemnis? ignorans benignitatem Dei te ad paupertatem deducere? sed propter duritiam & cor pauperrime nescium, coacervas tibi iram in die iræ, & declarationis, & justitie Dei, qui reddet unicuique pro operibus ejus.* Ipfelidem Apostolus in epistola ad Romanos ait: *Si autem Deus volens ostendere iram, & potentiam suam notam facere, tulit multa patientia vaſa ira parata in interitum. Quasi patientia ipsius tulerit vaſairæ & veluti procreaverit: si enim, quod lenis & patiens fuerit, non punitens peccantes, sed misericordus, vaſa illa abundarunt; ipse omnia vaſa ira fecit, atque adeo ipse induavit cor eorum. Cum enim tot signis & prodigiis factis non obtemperat Pharao, sed post tot & tanta monstra repugnat, quomodo non durior & infidelior arguitur? cum durities & incredulitas ex prodigiis oriri potuisse videatur. Simile est id in Evangelio: Ego ad judicium in hunc mundum veni: non enim Servatori propositum fuit venire ad judicium, sed ex eo quod venerit, consecutum est, ut ipse ad judicium venerit eorum, qui post miracula ipsi non crediderint; sed & in ruinam eorum venit.*

Λέγετε τῇ ξανθῷ μακροδυμίᾳ Τὰ σιδόν τὸ οὔγης, καὶ τὸ Βέρ, αὐτὸς ἐσκήνωε τὴν καρδιὰν αὐτῷ. ὅτε γὰρ οὐκείων Σούτων τετράπτυχον ψυρμόν εἰπεῖς¹⁾ ὁ Φαραὼ, αλλὰ μὲν τηλικαῦτα μὴ θίσα, πῶς εἰς σκληρότερον²⁾ ἀπιστέψετε³⁾ ἐλέγχετε⁴⁾; τὸ σκληρότερον⁵⁾ τὸ απίστας δύκοντος εἰς της τερασίων συναρμῆτης⁶⁾ τοιχοῖς⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν⁸⁾ εἰς τὸν πλάτον⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν¹¹⁾ τοῦ Καρδιῶν¹²⁾ τοῦ Καρδιῶν¹³⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν²¹⁾ τοῦ Καρδιῶν²²⁾ τοῦ Καρδιῶν²³⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν³¹⁾ τοῦ Καρδιῶν³²⁾ τοῦ Καρδιῶν³³⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴¹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴²⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴³⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁵⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν⁵¹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁵²⁾ τοῦ Καρδιῶν⁵³⁾ τοῦ Καρδιῶν⁵⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν⁵⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν⁵⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν⁵⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν⁵⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν⁵⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁶⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν⁶¹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁶²⁾ τοῦ Καρδιῶν⁶³⁾ τοῦ Καρδιῶν⁶⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν⁶⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν⁶⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν⁶⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν⁶⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν⁶⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁷⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν⁷¹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁷²⁾ τοῦ Καρδιῶν⁷³⁾ τοῦ Καρδιῶν⁷⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν⁷⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν⁷⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν⁷⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν⁷⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν⁷⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁸⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν⁸¹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁸²⁾ τοῦ Καρδιῶν⁸³⁾ τοῦ Καρδιῶν⁸⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν⁸⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν⁸⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν⁸⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν⁸⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν⁸⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁹⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν⁹¹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁹²⁾ τοῦ Καρδιῶν⁹³⁾ τοῦ Καρδιῶν⁹⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν⁹⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν⁹⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν⁹⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν⁹⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν⁹⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁰⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁰¹⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁰²⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁰³⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁰⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁰⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁰⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁰⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁰⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁰⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν¹¹⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν¹¹¹⁾ τοῦ Καρδιῶν¹¹²⁾ τοῦ Καρδιῶν¹¹³⁾ τοῦ Καρδιῶν¹¹⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν¹¹⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν¹¹⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν¹¹⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν¹¹⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν¹¹⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν¹²⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν¹²¹⁾ τοῦ Καρδιῶν¹²²⁾ τοῦ Καρδιῶν¹²³⁾ τοῦ Καρδιῶν¹²⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν¹²⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν¹²⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν¹²⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν¹²⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν¹²⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν¹³⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν¹³¹⁾ τοῦ Καρδιῶν¹³²⁾ τοῦ Καρδιῶν¹³³⁾ τοῦ Καρδιῶν¹³⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν¹³⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν¹³⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν¹³⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν¹³⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν¹³⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁴⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁴¹⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁴²⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁴³⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁴⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁴⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁴⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁴⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁴⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁴⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁵⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁵¹⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁵²⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁵³⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁵⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁵⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁵⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁵⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁵⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁵⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁶⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁶¹⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁶²⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁶³⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁶⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁶⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁶⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁶⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁶⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁶⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁷⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁷¹⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁷²⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁷³⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁷⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁷⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁷⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁷⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁷⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁷⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁸⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁸¹⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁸²⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁸³⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁸⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁸⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁸⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁸⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁸⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁸⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁹⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁹¹⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁹²⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁹³⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁹⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁹⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁹⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁹⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁹⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν¹⁹⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁰⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁰¹⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁰²⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁰³⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁰⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁰⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁰⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁰⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁰⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁰⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν²¹⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν²¹¹⁾ τοῦ Καρδιῶν²¹²⁾ τοῦ Καρδιῶν²¹³⁾ τοῦ Καρδιῶν²¹⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν²¹⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν²¹⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν²¹⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν²¹⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν²¹⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν²²⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν²²¹⁾ τοῦ Καρδιῶν²²²⁾ τοῦ Καρδιῶν²²³⁾ τοῦ Καρδιῶν²²⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν²²⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν²²⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν²²⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν²²⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν²²⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν²³⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν²³¹⁾ τοῦ Καρδιῶν²³²⁾ τοῦ Καρδιῶν²³³⁾ τοῦ Καρδιῶν²³⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν²³⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν²³⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν²³⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν²³⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν²³⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁴⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁴¹⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁴²⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁴³⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁴⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁴⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁴⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁴⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁴⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁴⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁵⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁵¹⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁵²⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁵³⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁵⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁵⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁵⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁵⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁵⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁵⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁶⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁶¹⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁶²⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁶³⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁶⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁶⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁶⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁶⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁶⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁶⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁷⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁷¹⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁷²⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁷³⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁷⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁷⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁷⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁷⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁷⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁷⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁸⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁸¹⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁸²⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁸³⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁸⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁸⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁸⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁸⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁸⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁸⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁹⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁹¹⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁹²⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁹³⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁹⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁹⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁹⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁹⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁹⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν²⁹⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁰⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁰¹⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁰²⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁰³⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁰⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁰⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁰⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁰⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁰⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁰⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν³¹⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν³¹¹⁾ τοῦ Καρδιῶν³¹²⁾ τοῦ Καρδιῶν³¹³⁾ τοῦ Καρδιῶν³¹⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν³¹⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν³¹⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν³¹⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν³¹⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν³¹⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν³²⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν³²¹⁾ τοῦ Καρδιῶν³²²⁾ τοῦ Καρδιῶν³²³⁾ τοῦ Καρδιῶν³²⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν³²⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν³²⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν³²⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν³²⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν³²⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν³³⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν³³¹⁾ τοῦ Καρδιῶν³³²⁾ τοῦ Καρδιῶν³³³⁾ τοῦ Καρδιῶν³³⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν³³⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν³³⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν³³⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν³³⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν³³⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁴⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁴¹⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁴²⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁴³⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁴⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁴⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁴⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁴⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁴⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁴⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁵⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁵¹⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁵²⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁵³⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁵⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁵⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁵⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁵⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁵⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁵⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁶⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁶¹⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁶²⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁶³⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁶⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁶⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁶⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁶⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁶⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁶⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁷⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁷¹⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁷²⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁷³⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁷⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁷⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁷⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁷⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁷⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁷⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁸⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁸¹⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁸²⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁸³⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁸⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁸⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁸⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁸⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁸⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁸⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁹⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁹¹⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁹²⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁹³⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁹⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁹⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁹⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁹⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁹⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν³⁹⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁰⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁰¹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁰²⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁰³⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁰⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁰⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁰⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁰⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁰⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁰⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴¹⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴¹¹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴¹²⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴¹³⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴¹⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴¹⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴¹⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴¹⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴¹⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴¹⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴²⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴²¹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴²²⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴²³⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴²⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴²⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴²⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴²⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴²⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴²⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴³⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴³¹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴³²⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴³³⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴³⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴³⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴³⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴³⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴³⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴³⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁴⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁴¹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁴²⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁴³⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁴⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁴⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁴⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁴⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁴⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁴⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁵⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁵¹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁵²⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁵³⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁵⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁵⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁵⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁵⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁵⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁵⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁶⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁶¹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁶²⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁶³⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁶⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁶⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁶⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁶⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁶⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁶⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁷⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁷¹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁷²⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁷³⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁷⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁷⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁷⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁷⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁷⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁷⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁸⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁸¹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁸²⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁸³⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁸⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁸⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁸⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁸⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁸⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁸⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁹⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁹¹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁹²⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁹³⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁹⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁹⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁹⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁹⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁹⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν⁴⁹⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁵⁰⁰⁾ τοῦ Καρδιῶν⁵⁰¹⁾ τοῦ Καρδιῶν⁵⁰²⁾ τοῦ Καρδιῶν⁵⁰³⁾ τοῦ Καρδιῶν⁵⁰⁴⁾ τοῦ Καρδιῶν⁵⁰⁵⁾ τοῦ Καρδιῶν⁵⁰⁶⁾ τοῦ Καρδιῶν⁵⁰⁷⁾ τοῦ Καρδιῶν⁵⁰⁸⁾ τοῦ Καρδιῶν⁵⁰⁹⁾ τοῦ Καρδιῶν

